"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବର୍ତ୍ତମାନ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର, ଭୟାନକ ରାତ୍ରି ଶେଷ ହେଉଛି, ତୁମକୁ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବେହଦର ଦିନ ଏବଂ ବେହଦର ରାତିର କାହାଣୀ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବା ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜୀବନ ଗଢ଼ିବାର ଆଧାର କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ସତ୍ୟ ଗୀତା, ଯାହାକି ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ । ବାବା ତୁମକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ସତ୍ୟ ଗୀତା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ତୁମେ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛ । ସେହି ଗୀତା ଦ୍ୱାରା ତ ଭାରତ କଉଡିତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଦ୍ୱାରା ଗୀତାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ରାତ କେ ରାହୀ ଥକ ମତ ଜାନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତକୁ ତୁମେମାନେ ରଚନା କରିନାହିଁ । ଏହାକୁ ତ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତାମାନେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ଅନର୍ଥ ହୋଇଯାଉଛି । କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । କାହାର ? ଭଗବାନଙ୍କର । ଯେବେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ଭକ୍ତମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ତେବେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସଦଗତି କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ଭକ୍ତମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ରକ୍ଷାକର । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର । ବହୁତ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ କିଏ, କାହାଠାରୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଅଥବା ପିଲାମାନେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଭୟାନକ ରାତ୍ରି, ଯାହାକି ଅଧାକଳ୍ପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ । କେହି ବି ବିଦ୍ୱାନ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ପଣ୍ଡିତ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ରାତ୍ରି କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏମିତି ତ' ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ରାତ୍ରି ଶୋଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ହେବାକୁ ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ଚଢ଼େଇମାନେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ଶୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସକାଳ ହେବା ମାତ୍ରେ ଉଡିବାରେ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଦିନ-ରାତି ତ' ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବେହଦର ରାତ୍ରି ଏବଂ ବେହଦର ଦିନ ଅଟେ । ବେହଦର ଦିନ ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗ ଏବଂ ରାତ୍ରି ହେଲା ଦ୍ୱାପର-କଳି ଯୁଗ । ତେବେ ଅଧା ଅଧା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ଦିନର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ଦିନ ରାତି ବିଷୟରେ ତ' କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ରାତ୍ରି ଶେଷ ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରା ହେଉଛି ଅଥବା ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ପୂରା ହୋଇ ପୁଣି ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏହି ରାତ୍ରିକୁ ଦିନ ଏବଂ ଦିନକୁ ରାତ୍ରି କିଏ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ବି କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏମାନେ ତ' ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ତେବେ ଏସବୁ କଥା କିପରି ଜାଣିପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ କିଏ, ଯାହାର ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମୁଖ୍ୟକଥା ଏବଂ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ଗୀତାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା । କହୁଛନ୍ତି ନା ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା । ଗୀତାର ପତି ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ଦେବତା କୁହାଯାଏ । ଦୈବୀ ଗୁଣଧାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କହିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଭାରତର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲେ । ଏହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାରୋଟି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଅଛି ତେବେ ସେମାନେ ବହୁତ ଛୋଟ ଛୋଟ ମଠ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଯେପରି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ମଠ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧଦେବ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆମର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଗୋଟିଏ, ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା କୁହାଯାଉଛି । ଗୀତା ମାତା ଅଟେ, ଏହାର ରଚୟିତା ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯେବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ଗୀତାର ଭଗବାନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଶିଖି ପୁଣି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ହିଁ ଭାରତ କଉଡି ସମାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ପ୍ରଥମ ଭୁଲ୍ ଅଟେ, ଯାହାକି ଗୀତାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଇଛି । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ଛପା ହେବା ଦରକାର । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏହି ସତ୍ୟ ଗୀତା ଛପାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ହେଲା ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ । ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ଏହାକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଲେଖିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ସତ୍ୟ ଗୀତା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜ, ବୃକ୍ଷ, ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ରକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି

ସତ୍ୟଯୁଗ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ସତ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ସତ୍ୟ ରହିଥିବ । ତେବେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପି କଳ୍ପବୃକ୍ଷକୁ ଜାଣିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଏହାର ବୀଜ ଉପରେ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ । ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଶାଖା ସବୁ ରହିଛି । ବାକି ଛୋଟ ଛୋଟ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ତ’ ବହୁତ ରହିଛି, ମଠ ପନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛି । ତେବେ ଭାରତର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ? ଭଗବାନ । ଏହାକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ’ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ସିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ଶେଷ କରି ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ, ବୈଶ୍ୟ ବଂଶୀରେ ଆସି କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ଯାହାକି ସତ୍ୟଯୁଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲା ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ତାହା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ନାଟକରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଭିନୟ କାହାର ହୋଇଥିବ ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଯାଇଛ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଶିବାୟ ନମଃ, ଏହି ମହିମା ହେଉଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏବଂ ଏହି ମହିମା ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କ ପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟଙ୍କର ଯେଉଁ ମହିମା ରହିଛି ତାହା ପ୍ରାଇମ୍‌ମିନିଷ୍ଟର ବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଇପାରିବା କି ? ନାଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା ଉପାଧି ରହିଛି ନା । ସମସ୍ତେ ତ’ ଏକା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଆତ୍ମା ତ’ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଏହି ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରି ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ପାଳନା କରି ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜୋ-ତମୋରେ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ବୃକ୍ଷର ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହେବାର ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କେତେ କେତେ ସମୟର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି, ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କୁ କେତେ ସମୟ ପାଳନା କରିବାକୁ ହେବ - ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପରେ ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମର ବୁଦ୍ଧିକୁ କେତେ ବିଶାଳ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଉନାହାନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ବେହଦ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବି ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ଅନେକଥର ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆତ୍ମାରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ଗହନ କଥା ଯାହାକି ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ପାଠ ପଢୁଥିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଏକଥା ବୁଝିପାରିବେ । କେହି କେହି ତ’ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଥକିଯାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତାପିତା ଆମେ ତୁମର ବାଳକ... ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଦେବାପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଥକିଯାଅ ନାହିଁ । ଏତେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ାକୁ ତୁମେ ଛାଡିଦେଉଛ । କେହି କେହି ତ’ ପାଠପଢ଼ା ଛାଡି ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯେଶାକୁ ତେସା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଚାଲୁ ଚାଲୁ ତଳକୁ ଖସିଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଆଉ କ’ଣ ହେବ । ଯଦିଓ ସେଠାରେ (ସତ୍ୟଯୁଗ) ସୁଖ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପଦବୀର ତ’ ଫରକ ରହିଛି ନା । ଏଠାରେ ତ’ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ । ସେଠାରେ ରାଜା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ରହିବେ । ତଥାପି ଉଚ୍ଚପଦ ନେବା ଦରକାର ନା । ପାଠପଢ଼ା ଛାଡିଦେଲେ ମାତା ପିତା କହିବେ ଯେ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉ ନେଉ କେତେକ ସନ୍ତାନ ଥକିଯାଉଛନ୍ତି । ଚାଲୁ ଚାଲୁ ମାୟା ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଉଛି ପୁଣି ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହା ଜମା କରିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ସେମାନେ ସେଠାରେ କ’ଣ ପଦ ପାଇବେ ? ଯଦିଓ ଏମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ, କିନ୍ତୁ ବିଲକୁଲ୍ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ମୋର ହୋଇ ପୁଣି ଥକିଯାଇ ବସିଗଲ ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲ ତେବେ ପ୍ରଜାରେ ଯାଇ ଚଣ୍ଡାଳ ହେବ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ନା । ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉ ହେଉ ଯଦି ପାଠପଢ଼ାକୁ ଛାଡିଦେଉଛ ତେବେ ତୁମଠାରୁ ମହାମୂର୍ଖ ଦୁନିଆରେ ଆଉ କେହି ବି ନଥିବେ । ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମାତାପିତା ଆମେ ତୁମର ସନ୍ତାନ । ତୁମ କୃପାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଆମ ଉପରେ କୃପା କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ କୃପାର ତ’ କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଶିକ୍ଷକ, ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛି, ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ତେବେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହେବ । ବାକି ମୁଁ କ’ଣ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି । ତୁମେ ଯୋଗରେ ରହିଲେ ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳିବ । ସମସ୍ତେ କ’ଣ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବେ କି । ଜଣେ କ’ଣ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବସିବେ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ୪ଟି ଧର୍ମ ଏବଂ ୪ଟି ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ସେଥିରୁ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଗୀତା । ବାକି ସବୁ ତା’ର ସନ୍ତାନ । ସମ୍ପତ୍ତି ତ’ ମାତାପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବଳ ଗୀତା ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ତୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇଯିବ । ବାବା ତ’ ଗୀତା ପଢ଼ିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗୀତା ପଢ଼ିଲେ କିଛି ହେବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର, ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ତ’ ତୁମ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଳା ବା ଗୁଣ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିର୍ଗୁଣ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ, ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ହିଁ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି... କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ପୁଣି ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଅ । ଯେପରି ଆମେ ଥିଲୁ ଆମକୁ ସେହିପରି କରାଅ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଗୁଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ନିର୍ଗୁଣ ନିରାକାରର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ତ’ ଆକାର ଅଛି । ଯାହାର ନାମ ଅଛି, ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅଟେ ନା । ଆତ୍ମା ଏତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତା’ର ନାମ ଅଛି । ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍ୱ, ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନାମ ଅଟେ ନା । ନାମ ନଥିବ ରୂପ ନଥିବ ଏମିତି ତ’ କୌଣସି ଜିନିଷ ନଥାଏ । ଭଗବାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସିଏ ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ବଡ ଭୁଲ୍ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବେ ତେବେ ଯାଇ ତ’

ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ନା । ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେଇ ଆସିଛୁ । ଏହିପରି ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ପଢ଼ିପାରିବ । ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ପୁଣି ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ' ଲେଖାଇ ନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ଲେଖିକରି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ପଳୁନାହାନ୍ତି । ରକ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିକରି ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି, ମାୟା କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ବାବା କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ତୀବ୍ରଗତିରେ ସେବା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହିଭଳି ପତ୍ର ଲେଖିବ । ତୁମର ଶକ୍ତିସେନା ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । କେହି ଚିଫ୍ କମାଣ୍ଡର, କେହି କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍, କେହି ପୁଣି ମେଜର ଥା'ନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ସିପାହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବୋଝ ଉଠାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେନା ରହିଛନ୍ତି । ବାବା ତ' ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବେ ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥରୁ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ - ଇଏ ରାଜା ରାଣୀ ହେବେ ନା ସାହୁକାର ପ୍ରଜା, ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ନା ଦାସ ଦାସୀ ହେବେ । ଏହା ତ' ବିଲକୁଲ୍ ସହଜ ଏବଂ ବୁଝିବାର କଥା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ କଥାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କେତେ ମହାରଥୀମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ସେବା କରିବାପାଇଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପାଠପଢ଼ାରେ କେବେହେଲେ ଥକିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ାକୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ନିଜେ ପଢ଼ିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ତୀବ୍ର ବେଗରେ ସେବା କରିବାପାଇଁ ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । କୃପା ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଖୁସିର ବରଦାନକୁ ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ଥାୟୀ ରଖୁଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଖୁସି ହିଁ ତୁମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ସଦା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବା ହିଁ ମହାନତା ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଖୁସିର ବରଦାନକୁ ସ୍ଥାୟୀ ରଖିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଖୁସିକୁ କେବେ ବି ହରାଇବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ୟା ତ' ଆସିବ ଏବଂ ଚାଲିଯିବ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ଯେପରି ନଯାଉ କାରଣ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ପରର ସ୍ଥିତି ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଡୁ ଆସିଛି, ତାହା ତ' ଆସିବ ଏବଂ ଯିବ । ଖୁସି ହେଉଛି ନିଜ ଜିନିଷ । ନିଜ ଜିନିଷକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଯଦିଓ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଉ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ନଯାଉ । ତେଣୁ ଖୁସି ଖୁସିରେ ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିଦେବ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ନୂଆ ଶରୀର ମିଳିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟର ଅଭିନନ୍ଦନ ନେବା ପାଇଁ ହେଲେ ଅନେକ କଥାକୁ ନ ଦେଖି ଅକ୍ଳାନ୍ତ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରୁହ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****